

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanvelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofurti, 1684

Epitaphium sepulto. 79

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

Inter mortuos liber

Adhuc institis ligati te pateris;
Non admissurus ad Ostium lapidem,
Nisi tecum sepulta mors esset,

Quam ultra liberam nolles.

Seductor vocatus

Titulum hunc pro Epitaphio excipis,

Nulla tibi magis laude placens,

Quam quod ambulantes in tenebris
Seduxisses in viam lucis.

Sane Judaea Majorem nunc verbis tuis,

Quam suis oculis fidem habet,

Videt illa te mortuum,

Et adhuc tanquam jam tedi vivi fugam custodit

ELOGIUM LXXIX.

EPITAPHIUM SEPULTO.

Mortem quia vincere Christus potuit,
Declinare contempsit.

Sta Viator;

Tua hoc saxo clauditur Via.

Diem laboris sui Deus

Tibi Sabbatum fecit

Felleis lautitiis

Usque ad horam nonam meridiatus,

Præcipitato in noctem die,

Ne Sybaritam crederes,

Si somno se daret ante Solem,

Aversatus ubique mollitiem

Saxeo sopitus in strato recubuit.

Ex quo tamen Judæorum inaugurratus Rex est,

Dignitatis suæ tenax

Nulli jam sumptui patcit;

Atque ita præter Aloës, Myrrhaeque delicias,

More Regio,

Excubitorës admovet somno suo.

Talem urnam mortuus exigens

Qualem uterum nondum natus,

Vel in Sarcophago

Lazarus prodixit è
zumulo ligatus ma-
nus, & pedes, ita
enim morerat Iude-
dais sepelire.

Dicerunt Pilato
Iudei, sed auctor
s'le dixit adhuc vi-
vens, tertia die re-
surgam.

Iube nunc ergo cu-
stodiri Sepulchrum

Pingimus hoc Epi-
taphium inscri-
ptum lapidi, quod
ad voluntum est ad
ostium monumenti.
Christus enim vita
veritas, & vita.

In ea enim solum
mortuus in Cruce

Qui gloriabatur
decubuisse semper
ante solem, & post
eum surrexisse.
Post titulum Regni
affixum sibi in Cru-
ce more regio cepit
& excubias habere
& sumptus plane
regios facere.
Christi mors, som-
nus noui minus
quam Lazarus, de
quo dicebat, Anni-
cus noster dormit.

Qui nullum adhuc absumperat,
 Innocentiam commendavit,
 Cluso supra se ostio solus,
 Quasi Arcanum quid meditetur,
 Terræ suæ Mappam in lino delinquit,
 Navigaturus in Cœlum,
 Hanc sciens futuram perutilem Geographiam.
 Lumina sua expressurus per Umbras
 Artis testes exclusit;
 Illa una dumtaxat Mors comes,
 Quæ notare artem non potest.
 Quia cœca est,
 Sindone teste,
 Habet ibi adhuc humorem,
 Unde amplam redivivum in messem exuberet.
 Cineres de illo ne cogita;
 In centro suo ignis
 Excrementsa non habet,
 Inclusus seu sit,
 Advoluto ad Ostium lapide
 Tellurem ita dispositus secū attollet in Cœlum.
 Ut Deo Mortem fuisse in deliciis scias,
 Tumuli locum attende,
 Non Eremus, sed Hortus est,
 Corda Hominum
 In terræ Corde vestigat,
 Ea ibi esse sciens,
 Ubi & Thesauri sunt.
 Inimicitias in se omnes
 Quam Christus interfecerit hinc cognosce.
 Mors & Vita
 Uno hoc se patiuntur in tumulo.

Streophagus dictus
 tumulus, quasi car-
 nem vorans.
 Terra Christi, Cor-
 pus Christi, cuius
 quasi mappa Sim-
 don.

Granum frumentis,
 quod cecidit super
 Petram, natura
 aruit, quia non ha-
 bet humorem.

Ita ex Arift. & aliis
 in lib. de elem.

Ex corde terre au-
 rum eruitur, &
 Thesauri.

Vnde bene de illo
 Paulus, interficiens
 inimicitias in se-
 met ipso. Eph. 2.

ELOGIUM LXXX.

SEPULTÆ CRUCIE PITAPHIUM

Mortem periisse qui dubitas,
 Habes hic telum, quo deleta est,
 Feretrum, quo clata.

Ita à plerisque ex
 Patribus Crux up-
 scitur.